

()

()

:

:

خلاصه وضعیت طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای (عمرانی) بخش فرهنگی.....	۲
مقدمه.....	۵
فصل فرهنگ و هنر، رسانه‌های جمعی و گردشگری.....	۶
الف) برنامه حفظ، احیا و معرفی میراث فرهنگی کشور.....	۶
ب) برنامه خدمات فرهنگی و هنری.....	۱۰
ج) برنامه رسانه‌های شنیداری و دیداری.....	۱۴
د) برنامه گردشگری.....	۱۶
هـ) برنامه سیاستگذاری، مدیریت و نظارت بر فعالیت‌ها.....	۱۸
و) برنامه کمک‌های فنی و اعتباری به بخش خصوصی و تعاونی.....	۱۹
فصل تربیت بدنی.....	۲۰
الف) برنامه گسترش ورزش قهرمانی.....	۲۰
ب) برنامه گسترش ورزش دانش‌آموزان و دانشجویان.....	۲۵
ج) برنامه سیاستگذاری، مدیریت و نظارت بر فعالیت‌ها.....	۲۶
د) برنامه کمک‌های فنی و اعتباری به بخش خصوصی و تعاونی.....	۲۶

()

()

()

با بررسی طرح‌های فصول فرهنگی تغییرات زیادی مشاهده می‌شود که با دقت روی آن‌ها می‌توان به پیشنهادهای برای اصلاح وضعیت این طرح‌ها در جهت کوتاه‌کردن زمان اجرا، ضابطه‌مند کردن، صرفه‌جویی در هزینه‌ها و در نهایت امکان نظارت بر چگونگی عملکرد دستگاه‌ها دست یافت.

()

در اکثر طرح‌های عمرانی تغییر در عنوان طرح دیده می‌شود، به طوری که اغلب این تغییرات در جهت کلی کردن عناوین بوده است. بدین ترتیب با معین نبودن تعداد پروژه‌ها و این‌که در کدام شهرها یا مناطق انجام خواهند شد و موکول کردن کلیه تصمیم‌ها به تدوین موافقتنامه‌ها، امکان نظارت بر چگونگی هزینه‌کرد و پیشرفت کارها نخواهد بود. به علاوه با کلی شدن عناوین طرح‌ها، دستگاه می‌تواند طی توافقات مکرر، پروژه‌های جدیدی را در دل عنوان قبلی تعریف کند و از سد مقرراتی که شروع پروژه‌های جدید را منع می‌کند، بگذرد. لذا بهترین شیوه اصلاح، تعیین عناوین طرح‌ها به تفکیک اسامی شهرها یا پروژه‌های مربوط است.

گاهی علاوه بر عوض شدن عناوین طرح‌ها، مجری طرح (دستگاه اجرایی) نیز

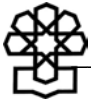
عوض شده است. درخصوص طرح‌های سازمان میراث فرهنگی، این تغییرات به دلیل ادغام سازمانی است، ولی در برخی طرح‌ها از جمله طرح‌های مربوط به سازمان صدا و سیما و ترتیب بدنی چنین نیست؛ در این مورد واگذاری طرح‌ها از یک سازمان به یک شرکت (مثل شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی) سبب کاهش هزینه‌های دستگاه و نمایش رشد منفی این اعتبارات نسبت به سال قبل شده است.

در مواردی در سال شروع طرح‌ها تغییر داده شده که بدین ترتیب دستگاه سعی نموده طول زمان طرح را کوتاه نشان دهد و این از شفافیت کار کاسته است. (مانند طرح «احداث، تکمیل و تجهیز و مرمت موزه‌ها و کاخ موزه‌ها»).

در برخی موارد با وجود طرح‌های نیمه تمامی که به دلیل کمی بودجه از سال گذشته باقی مانده بودند، ولی دستگاه اقدام به شروع طرح‌های جدید کرده و سبب حبس منابع مالی در طرح‌های متعدد شده است (برای مثال اگر ساماندهی مجموعه ساختمان‌های بنیاد رودکی که از سال ۱۳۶۹ شروع شده پس از ۱۳ سال پایان نیافته، چرا باید در سال ۱۳۸۲ طرح احداث تالارهای فارابی توسط وزارت ارشاد آغاز شود). در مواردی عناوین طرح‌های جدیدی در لایحه اضافه شده که سال شروع آن‌ها به چندین سال قبل بر می‌گردد، و این نشان‌دهنده این است که این طرح‌ها بخشی از پروژه‌های قبلی هستند که عنوان مشخص گرفته‌اند؛ این تفکیک مناسب است و تأییدی بر اصرار این گزارش بر لزوم مشخص شدن عناوین طرح‌ها، به تفکیک عناوین پروژه‌ها از ابتدای کار است.

در مواردی برخی طرح‌ها از طرح استانی به ملی تبدیل شده‌اند؛ این جابه‌جایی به دلیل نبود توان اجرایی و فنی کافی در سطح منطقه و استان یا مشکل بودن نظارت بر هزینه‌کرد اعتبار تخصیص یافته صورت گرفته است.

در اغلب موارد (۴۲ مورد از ۹۰ طرح عمرانی) سال خاتمه طرح‌ها تغییر داده شده است که برخی از آن‌ها باید تا سال ۱۳۸۳ پایان می‌پذیرفته ولی زمان انجام طرح تا سال‌های

۱۳۸۸ افزایش یافته‌اند، به علاوه عناوین آن‌ها نیز کلی شده است. این موضوع نشانگر تمایل دستگاه به شروع پروژه‌های جدید در قالب عناوین طرح‌های گذشته است که خود به خود طول زمان اجرای طرح را به طور غیر قابل قبولی بالا می‌برد.

در برخی موارد طرح‌ها ماهیت جاری دارند و لزومی به حفظ آن‌ها در میان طرح‌های عمرانی نیست (مانند کلیه طرح‌های «برنامه سیاستگذاری، مدیریت و نظارت بر فعالیت‌ها» در دو فصل فرهنگی).

در موارد کمی سال پایان طرح‌ها کاهش یافته و اعتبار کل مبلغ افزوده شده است. این کار مثبت ارزیابی می‌شود، زیرا طرح با هزینه بیشتر و در زمان کمتر به نتیجه می‌رسد و در نتیجه از حبس اعتبارات جلوگیری می‌شود. (مانند طرح «احداث کتابخانه ملی ایران»)

در مواردی ضروری است برای برخی هزینه‌کردها ضابطه معینی توسط سازمان مدیریت طراحی شده و در قالب آیین‌نامه به تصویب هیأت دولت برسد، به طوری که از تطویل طرح‌ها و یا اتلاف اعتبارات جلوگیری شود. برای نمونه «طرح کمک‌های فنی و اعتباری به بخش غیردولتی» در فصل تربیت بدنی و «طرح مشارکت در تعمیر و مرمت ابنیه و اشیای تاریخی و تکمیل موزه‌های در اختیار بخش غیردولتی» در فصل فرهنگ و هنر و ...

در مواردی مناسب است طرح‌های ملی به استانی تبدیل شوند. این عمل در جهت رعایت اصل عدم تمرکز است، به علاوه از ابتدا اعتبار هر طرح معین شده و در اختیار استان قرار داده می‌شود (مانند طرح‌های احداث استادیوم‌های ورزشی ۱۵۰۰۰ نفری).

برخی پروژه‌ها، به خصوص پروژه‌های مطالعاتی اساساً تکراری هستند و باید دستگاه در خصوص نحوه عملکرد اعتبارات سال‌های گذشته، گزارش روشنی بدهد تا تصویب طرح‌های مطالعاتی جدید توجیه داشته باشد (مانند مطالعه ۵ موزه هنرهای معاصر در مراکز استان‌ها، مطالعه ۵ پردیس سینمایی در مراکز استان‌ها، مطالعه، شناسایی، امکان‌سنجی و ایجاد زیرساخت‌های موردنیاز قطب‌ها و محورهای گردشگری و ...).

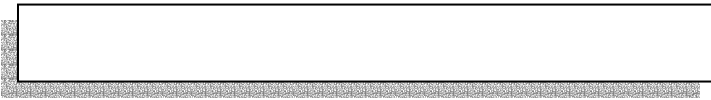
مصارف بودجه عمومی دولت، در حقیقت همان بودجه پرداخت‌های دولت هستند. این اعتبارات در سه بخش اعتبارات هزینه‌ای (جاری)، تملک دارایی‌های سرمایه‌ای (عمرانی) و تملک دارایی‌های مالی تقسیم می‌شوند.

آن دسته از طرح‌های عمرانی که در ایجاد ظرفیت‌های جدید یا توسعه ظرفیت‌های موجود به صورت سرمایه‌گذاری ثابت هزینه می‌شوند به طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای یا همان طرح‌های عمرانی موسومند.

در این گزارش به‌طور مختصر به وضعیت طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای بخش فرهنگ در قانون بودجه سال ۱۳۸۳ و مقایسه آن با لایحه بودجه سال ۱۳۸۴ پرداخته شده است.

متناسب با پیوست ۱ از لایحه بودجه سال ۱۳۸۴، اعتبارات طرح تملک دارایی‌های سرمایه‌ای در دو فصل فرهنگی شامل: فرهنگ و هنر، رسانه‌های جمعی و جهانگردی، و تربیت بدنی و امور جوانان و زنان، به ترتیب ارائه شده است.

در این گزارش با بررسی تک‌تک طرح‌های عمرانی ذیل برنامه‌های این دو فصل فرهنگی به شناسایی اشکالات مشترک در نحوه تدوین لایحه در خصوص پروژه‌های عمرانی پرداخته شده است؛ به طوری که امکان پرسش از وضعیت هر طرح در حال حاضر و در آینده وجود داشته باشد. به علاوه امکان ارائه پیشنهادات دقیق برای اصلاح هر طرح عمرانی ممکن خواهد بود.

(

این طرح در سال ۱۳۷۱ و در سال ۱۳۸۸ پایان می‌پذیرد؛ عنوان آن در سال ۱۳۸۳ «خرید حریم و ساماندهی و تعمیر بناهای مهم تاریخی» بوده است که با حذف کلمه «خرید»، موضوع خرید ابنیه تاریخی از این طرح خارج شده است و با عنوان جدید «طرح خرید حریم و ابنیه و اشیاء با ارزش تاریخی» آورده شده که در جای خود توضیح داده می‌شود. در عین حال کل مبلغ اتمام طرح از ۷۹۰ میلیارد ریال به ۹۳۶ میلیارد ریال افزایش یافته کرده است.

» . «

در قانون بودجه ۱۳۸۳ سال شروع این طرح ۱۳۵۲ اعلام شده، در صورتی که در لایحه ۱۳۸۴ سال شروع ۱۳۷۳ و سال پایان به ۱۳۸۸ تغییر کرده. از این مقایسه روشن می‌شود که طولانی شدن این طرح به مدت ۳۳ سال به نحوی غیرمنطقی است که سعی شده در لایحه جدید زمان شروع تغییر کند. به علاوه کل اعتبار مورد نیاز طرح نیز تقریباً دو برابر شده است.

در واقع دو مشکل اصلی به نظر می‌رسد:

۱. عنوان طرح کلی بوده و مسأله احداث موزه‌ها از مسأله تکمیل و تجهیز جدا نشده،
۲. تعداد موزه‌های در دست احداث و یا در اولویت تکمیل و تجهیز معین نشده، و معلوم نیست این طرح چند دهه دیگر می‌تواند ادامه یابد.

» .

«

برآورد اعتبار سال‌های بعد (تا سال ۱۳۸۸) در بودجه ۱۳۸۳، ۱۰۰ میلیارد ریال بوده که در لایحه ۱۳۸۴ بالغ بر ۲۷۷ میلیارد ریال شده و این رقم نامتعارف است.

» .

«) « » « » «

سال خاتمه این طرح از سال ۱۳۸۵ به ۱۳۸۸ تغییر کرده به علاوه برآورد اعتبار سال‌های بعد از ۵۵ میلیارد ریال به ۳۳۱ میلیارد ریال بالغ شده است.

» .

برآورد کل اعتبار مورد نیاز این طرح از ۹۰ میلیارد ریال به ۲۰۶/۷ میلیارد ریال تغییر کرده است. از آنجایی که عنوان طرح عام است و موضوع احداث، با تعمیر، تکمیل و تجهیز یکسان دیده شده و حتی تعداد پایگاه‌های حفاظتی و پژوهشی نیز معین نیست، در آینده نمی‌توان در خصوص پیشرفت پروژه‌ها نظارت مناسبی داشت.

» .

«

عنوان قبلی این طرح «تجهیز کارگاه‌های هنرهای سنتی و تولیدات فرهنگی» بوده و «ایجاد و تجهیز سایت موزه‌ها» به آن اضافه شده است. در نتیجه کل اعتبار طرح از ۱۲ میلیارد ریال به ۱۴۵ میلیارد ریال رسیده. از آنجا که ایجاد سایت‌های اینترنتی مربوط به برنامه «توسعه ارتباطات و فناوری‌های اطلاعات» طی دو سال پایان برنامه سوم و از محل اعتبارات جاری اجرا گردیده است، ضرورت تصویب این تغییر در عنوان طرح، محل تردید است.

» .

«

این طرح قبلاً با عنوان «ساماندهی، معرفی، تعمیر و تجهیز محوطه‌ها، مجموعه‌ها و بناهای تاریخی و فرهنگی و مجموعه شمس تبریزی خوی» بوده است. رقم کل اعتبار از ۱۸۹/۶ میلیارد ریال به ۲۳۶/۹ میلیارد ریال افزایش یافته است. از آنجا که عنوان طرح عام است و معین نیست چه تعداد پروژه در آن موردنظر است، اجرای آن می‌تواند طولانی شود.

» .

این طرح قبلاً با عنوان «ایجاد سیستم حفاظتی موزه‌ها و کاخ موزه‌ها و تپه‌های تاریخی» در برنامه خدمات فرهنگی بوده است. سال خاتمه آن از ۱۳۸۵ به ۱۳۸۸ تغییر یافته و کل اعتبار مورد نیاز از ۵۶ میلیارد ریال به ۴۴۸/۹ میلیارد ریال افزایش یافته است. ساخت مخازن امن در موزه‌ها نوعاً احداث تلقی می‌شود و مناسب است طرح عمرانی مستقلی با تعداد معین پروژه‌ها برای آن در نظر گرفته شود.

» .

علی‌رغم آن‌که سال شروع آن ۱۳۷۲ اعلام شده، عنوان طرح جدید است، به علاوه پرداختی سال‌های قبل آن ۱۱۰/۹ میلیارد ریال بوده است که باید در خصوص آن پرسش شود.

به علاوه از آنجا که هر کشور، در هر سال فقط می‌تواند یک اثر تاریخی را در فهرست جهانی به ثبت برساند، مناسب است نام اثر آماده ثبت و هزینه‌های آن با شفافیت بیشتری در طرح ذکر شود.

« . »

این طرح در سال قبل هم بوده است، ولی در لایحه جدید «خرید اشیاء با ارزش تاریخی» به آن افزوده شده و کل اعتبار آن از ۷۹۰ میلیارد ریال به ۱۲۷۸ میلیارد ریال افزایش یافته است. از آنجا که هزینه خرید بنای تاریخی با خرید شیء تاریخی بسیار متفاوت است، باید دو طرح مستقل برای آن‌ها در نظر گرفته شود. به علاوه مناسب است تعداد ابنیه و حریم‌های در دست خرید نیز در طرح مشخص شود.

« . »

این طرح از سال ۱۳۷۶ شروع شده و مقرر بوده در سال ۱۳۸۳ با کل مبلغ ۶ میلیارد ریال به پایان برسد، ولی مجدداً سال پایان به ۱۳۸۶ تغییر کرده و مبلغ نیز به ۱۵ میلیارد افزایش یافته است که جای بررسی بیشتری دارد.

« . »

این مطالعه باید طی دو سال انجام می‌شد و در سال ۱۳۸۳ با کل مبلغ ۱/۵ میلیارد ریال پایان می‌پذیرفت. در حالی که فقط برای سال ۱۳۸۴ آن مبلغ ۳ میلیارد ریال دیگر تعیین شده است. در واقع تکرار طرح‌های مطالعاتی، نوعی ایجاد کار و درآمد برای مشاورین و پیمانکاران است و نیاز به بررسی بیشتر این طرح است.

« . »

این طرح سال ۱۳۷۶ شروع شده و باید سال ۱۳۸۳ با کل مبلغ ۸ میلیارد ریال پایان می‌پذیرفت که پایان آن به سال ۱۳۸۴ و کل مبلغ به ۹/۷ میلیارد افزایش یافته است. این تغییر منطقی به نظر می‌رسد.

« . »

این طرح جدید است و تا سال ۱۳۸۸ با مبلغ ۱۰۸۰ میلیارد ریال به اتمام خواهد رسید. باید توجه داشت از آنجا که عنوان طرح جنبه عام داشته و تعداد موزه‌های منطقه‌ای

مشخص نشده، مناسب است برای جلوگیری از شروع طرح‌های متعدد و حبس منابع مالی در پروژه‌های نیمه‌تمام در آینده، عناوین موزه‌ها معین شود.

« . »

در لایحه حاضر، سال شروع طرح ۱۳۷۲ اعلام شده، در حالی که در قانون ۱۳۸۳ چنین عنوانی وجود ندارد. به نظر می‌رسد این طرح بخشی از پروژه‌های طرح‌های دیگر در دست اجرا باشد. مناسب است برای شفافیت در هزینه‌کرد پروژه‌ها و عدم تطویل بیش‌تر این طرح ۱۲ ساله، اسامی بافت‌های تاریخی موردنظر قید شود.

(

وزارت علوم)
(مجری

عنوان این طرح در گذشته «ساخت و تکمیل مساجد دانشگاه‌های فاقد مسجد» بوده که باید تا سال ۱۳۸۴، با مبلغ ۷۶ میلیارد ریال پایان می‌یافت. در لایحه حاضر مقرر شده این طرح تا سال ۱۳۸۶ و با مبلغ ۱۲۶ میلیارد ریال خاتمه یابد. این تغییرات نشان از تمایل به ساخت فضاهای فرهنگی علاوه بر مساجد در دانشگاه‌ها دارد و بدین ترتیب این طرح‌ها می‌تواند برای سال‌های دیگر نیز طولانی شود.

وزارت بهداشت)
(مجری

این طرح باید در سال ۱۳۸۳ با مبلغ ۲۶ میلیارد ریال خاتمه می‌یافت که به سال ۱۳۸۶ و با مبلغ ۵۴ میلیارد ریال تغییر کرده و نشانگر تطویل طرح است.

سال خاتمه طرح از ۱۳۸۵ به ۱۳۸۸ تغییر کرده و مبلغ کل اعتبار از ۴۴ میلیارد ریال به ۱۳۲ میلیارد ریال افزایش یافته است.

این طرح که در سال ۱۳۷۴ آغاز شد با افزایش کل اعتبار از ۴۵۴ میلیارد ریال به ۴۹۹ میلیارد ریال در سال ۱۳۸۵ خاتمه خواهد یافت.

سال خاتمه این طرح از ۱۳۸۵ به ۱۳۸۴ تقلیل یافته است، ولی اعتبار خاتمه طرح از ۴۴۳ میلیارد ریال به ۴۸۱ میلیارد ریال افزایش یافته است. در واقع با افزایش اعتبار سال ۱۳۸۴، یک سال خاتمه طرح جلو افتاده است.

در اعتبار و سال خاتمه این طرح تغییری ایجاد نشده است.

سال خاتمه از ۱۳۸۳ به ۱۳۸۴ و کل اعتبار طرح از ۲۳ به ۳۰ میلیارد ریال افزایش یافته است.

سال خاتمه از ۱۳۸۴ به ۱۳۸۵ و کل اعتبار از ۹۱ به ۱۰۰ میلیارد ریال افزایش یافته است.

سال خاتمه از ۱۳۸۵ به ۱۳۸۶ و کل اعتبار از ۱۵۳ به ۱۷۳ میلیارد ریال افزایش یافته است. مناسب است اعتبار این دسته طرح‌ها از ملی به استانی تبدیل شود.

سال خاتمه از ۱۳۸۵ به ۱۳۸۸ تغییر کرده ولی رقم کل اعتبار طرح تغییر نیافته است و علت تغییر سال خاتمه روشن نیست.

این طرح مطالعاتی است که باید طی ۲ سال (تا سال ۱۳۸۴) خاتمه می‌یافت، ولی سال خاتمه طرح به ۸۸ تغییر کرده یعنی یک مطالعه ۲ ساله به ۶ سال افزایش یافته و این منطقی به نظر نمی‌رسد.

این طرح نیز مطالعاتی است که باید تا سال ۱۳۸۴ (طی ۲ سال) خاتمه می‌یافت ولی مجدداً سال خاتمه ۸۸ اعلام شده و این نیز منطقی به نظر نمی‌رسد.

این طرح از سال ۱۳۶۹ شروع شده و مقرر بوده در سال ۱۳۸۵ با ۷۰ میلیارد ریال پایان یابد ولی در لایحه جدید سال خاتمه ۱۳۸۸ و کل مبلغ به ۱۹۰ میلیارد ریال اعلام شده است. به نظر می‌رسد تطویل طرح به مدت ۱۹ سال و افزایش اعتبار مجدد، جای بررسی دارد.

این طرح از سال ۱۳۶۹ شروع شده و مقرر بوده در سال ۱۳۸۵ با ۲۵۰ میلیارد ریال خاتمه یابد، ولی سال خاتمه به ۱۳۸۸ تغییر یافته و کل هزینه به ۳۴۳ میلیارد ریال افزایش یافته است. از آنجا که عنوان طرح کلی است مناسب است تعداد پروژه‌های احداثی و تکمیلی در عنوان معین شود تا از شروع پروژه‌های جدید پس از ۱۹ سال طول اجرای این طرح، جلوگیری شود.

سال شروع طرح ۱۳۷۴ بوده و سال خاتمه در لایحه بودجه از ۱۳۸۴ به ۱۳۸۸ تغییر یافته و مبلغ اعتبار لازم از ۱۹ به ۱۸۴ میلیارد ریال افزایش یافته است. باید توجه شود که زمان اجرای طرح طولانی است، به علاوه ایجاد ضابطه مشخص برای واقعی کردن درصد سهم کمک‌های مردمی توسط سازمان مدیریت و اعلام رسمی آن می‌تواند از اعمال سلیقه‌ها در اجرای طرح جلوگیری کند.

این سه طرح تا سال ۱۳۸۳ استانی بوده‌اند و در این لایحه ملی شده‌اند؛ این انتقال ردیف اغلب به دلیل نبود توان اجرایی و فنی در استان انجام می‌شود. البته این انتقال ردیف فقط درخصوص پروژه‌های بزرگ که در چگونگی نظارت بر هزینه‌کرد اعتبارات آن‌ها مشکل وجود دارد، مناسب است.

دستگاه اجرایی آن کتابخانه و مرکز اسناد مجلس است که سال ۱۳۸۱ شروع و باید تا سال ۱۳۸۳ پایان می‌یافته، ولی در لایحه جدید پایان طرح به سال ۱۳۸۸ تغییر کرده است. مبلغ طرح از ۸۱ میلیارد ریال به ۹ میلیارد ریال کاهش یافته که قابل بررسی است (شاید به دلیل حذف عنوان «تأمین ماشین‌آلات» از عنوان طرح، این کاهش انجام شده است).

(

عنوان قبلی طرح «جایگزینی تجهیزات» بوده و هدف از تغییر عنوان روشن نیست. سال شروع طرح ۱۳۶۳ و اتمام ۱۳۸۸ است. زمان ۲۵ ساله این طرح نشان از ماهیت جاری آن دارد که قابل بررسی است. به علاوه کل اعتبار لازم از ۲۷۴ میلیارد ریال به ۱۰۳۶ میلیارد ریال افزایش یافته است.

سال شروع طرح ۱۳۵۳ بوده و سال خاتمه از ۱۳۸۴ به ۱۳۸۶ تغییر کرده است، زمان ۳۳ ساله این طرح قابل تأمل است. به علاوه در عنوان این طرح در لوایح بودجه قبل مشخص شده بود که در «۲۰ نقطه کشور» طرح اجرا می‌شود، ولی عنوان جدید کلی است و مناسب است گزارشی از عملکرد گذشته گرفته شود. به علاوه به منظور جلوگیری از تطویل بیش‌تر این طرح مناسب است تعداد مراکز جدید تولید و پخش، مجدداً در طرح جدید قید شود.

عنوان این طرح در سال قبل «افزایش پوشش شبکه‌های رادیویی سراسری و استانی به میزان ۱۰۰ و ۹۲ درصد مساحت کشور» بود که عنوانی مشخص بود، ولی عنوان جدید کلی است. طرح در سال ۱۳۷۴ آغاز و مقرر بود در سال ۱۳۸۴ پایان یابد. در لایحه بودجه زمان پایان ۱۳۸۸ اعلام شده و کل مبلغ طرح از ۲۳۲ میلیارد ریال به ۱۵۱۹ میلیارد ریال افزایش یافته است.

عنوان سابق این طرح «افزایش پوشش شبکه‌های ۱ و ۲ تلویزیونی به میزان ۹۶ درصد، اف ام به میزان ۹۲ درصد جمعیت» بود و سال اتمام آن از سال ۱۳۸۴ به ۱۳۸۸ تغییر

کرده و مبلغ از ۲۳۸ به ۵۲۴ میلیارد ریال افزایش یافته است. از آنجا که سال شروع ۱۳۷۴ است، مشخص است که با کلی شدن عنوان، احتمال طولانی‌تر شدن این طرح وجود دارد.

این عنوان جدید است، ولی سال شروع طرح ۱۳۷۴ اعلام شده است. به نظر می‌رسد این یکی از پروژه‌های سایر طرح‌های در حال اجرا بوده که مستقل شده تا امکان توسعه و افزایش بیش‌تر داشته باشد که قابل بررسی است.

این طرح در سال ۱۳۶۸ شروع و باید تا سال ۱۳۸۲ پایان می‌یافت ولی با افزودن عبارت «مراکز مستقل» به این طرح سال خاتمه به ۱۳۸۸ تغییر کرده و کل مبلغ از ۱۲۸ میلیارد ریال به ۲۷۰ میلیارد افزایش یافته است. به نظر می‌رسد طرح قبلی به اتمام رسیده و قصد اجرای پروژه‌های جدید وجود دارد که مناسب است با عنوانی جدید طرح می‌شد تا قابل تشخیص و نظارت باشد.

()

سال خاتمه از ۱۳۸۴ به ۱۳۸۸ تغییر یافته و کل اعتبار از ۱۶۱ به ۳۲۲ میلیارد ریال افزایش یافته است، و این تغییر قابل بررسی است.

این طرح فقط افزایش در مبلغ از ۱۸ میلیارد ریال به ۳۴ میلیارد ریال دارد. مناسب است تعداد ساختمان‌ها در طرح مشخص شود.

سال خاتمه از ۱۳۸۴ به ۱۳۸۶ تغییر کرده و کل اعتبار از ۵۲ میلیارد ریال به ۲۲ میلیارد ریال کاهش یافته و قابل بررسی است.

این طرح از سال ۱۳۷۳ شروع شده و مقرر بوده که در سال ۱۳۸۴ خاتمه یابد، ولی در این لایحه سال خاتمه به ۸۸ تغییر کرده و کل مبلغ از ۱۰۰ میلیارد ریال به ۳۰۵ میلیارد ریال افزایش یافته است. ۱۵ سال طول زمان اجرا و افزایش ناگهانی مبلغ جای تأمل دارد.

سال خاتمه این طرح از ۱۳۸۴ به ۱۳۸۶ و کل اعتبار مورد نیاز از مبلغ ۲۷ میلیارد ریال به ۱۴ میلیارد ریال تغییر یافته که کم‌تر از لایحه سال ۱۳۸۳ است. پیشنهاد می‌شود تعداد پروژه در عنوان طرح ذکر گردد.

مقرر بوده این طرح در سال ۱۳۸۳ خاتمه یابد، ولی در لایحه به سال ۱۳۸۸ تغییر یافته و مبلغ خاتمه طرح نیز از ۳۰ میلیارد ریال به ۱۱۵ میلیارد ریال افزایش پیدا نموده است. عنوان این طرح کلی است و نیاز به بازنگری دارد. زیرا عنوان تعمیر، خرید ساختمان، تجهیز ماشین‌آلات و لوازم اداری در آن قید شده که هر یک ماهیت خاصی دارند و بعضی از امور آن، می‌باید در بودجه هزینه (جاری) منظور گردد.

(

مجری این طرح سازمان میراث فرهنگی و گردشگری است. ولی تا سال قبل توسط شرکت توسعه ایرانگردی و جهانگردی اجرا می‌شد. نکته قابل توجه کلی کردن عنوان طرح با حذف اسامی ۷ پروژه این طرح است. به علاوه «مطالعه و شناسایی و

امکان‌سنجی» به‌عنوان طرح اضافه شده است. در ضمن زمان اجرای این طرح که در سال ۱۳۸۳ شروع و مقرر بوده و در سال ۱۳۸۵ پایان پذیرد، به سال ۱۳۸۸ تغییر یافته و مبلغ کل طرح نیز از ۱۵۰ میلیارد ریال به ۱,۱۰۰ میلیارد ریال افزایش داده شده است، که قابل تأمل و بررسی است، ضمن این‌که پیشنهاد می‌شود عنوان پروژه‌ها در شهرها و مناطق معین شود.

عنوان این طرح در سال ۱۳۸۳ «ایجاد شبکه اطلاع‌رسانی جهانگردی» بوده این طرح تا سال ۱۳۸۳ توسط شرکت توسعه ایرانگردی و جهانگردی و در برنامه «ایجاد شبکه اطلاع‌رسانی جهانگردی» اجرا می‌شده و مقرر بوده در سال ۱۳۸۵ پایان پذیرد. ولی در این لایحه سال خاتمه به ۱۳۸۸ تغییر یافته و مبلغ کل طرح نیز از ۲۵ میلیارد ریال به ۹۹ میلیارد ریال افزایش یافته است. چنانچه مقرر است که طرح جامعی در این زمینه تهیه شود، با در نظر داشتن ماهیت جاری آن، اعتبارات در بودجه هزینه‌ای (جاری دستگاه) تأمین شود.

این طرح در سال ۱۳۸۳ وجود نداشته و به نظر می‌رسد، همان طرح تأمین تجهیزات و ماشین‌آلات سال قبل باشد که توسط شرکت توسعه ایرانگردی و جهانگردی اجرا شده است. در ضمن پیشنهاد می‌شود تعداد واحدهای اقامتی نیازمند تعمیرات، در عنوان طرح ذکر شود. اجرای این طرح برای واحدهای بازپس گرفته شده ضروری به نظر می‌رسد.

این طرح در سال ۱۳۸۴ شروع خواهد شد و کاملاً جدید است. در این زمینه پیشنهاد می‌شود در صورت موافقت با اجرای آن، تعداد اردوگاه‌ها و مجتمع‌های خدمات

گردشگری ذکر شده و محل احداث نیز در عنوان طرح مشخص شود.

به نظر می‌رسد این طرح و طرح بند «۱» در این برنامه، بخش‌هایی از مطالعه طرح جامع توسعه گردشگری باشند؛ لذا تصویب آن‌ها تأمل بیش‌تری نیاز دارد تا از هزینه کرد مجدد جلوگیری شود.

(
این برنامه تا سال ۱۳۸۳ وجود نداشته و در سال ۱۳۸۴ با تغییراتی که در بودجه‌ریزی حاصل شده، این برنامه جدید مطرح شده است. عمده طرح‌های مطرح شده در ذیل این برنامه تعمیر و تأمین تجهیزات و ماشین‌آلات هستند (۱۳ عنوان طرح تحت همین نام و مجریان مختلف). به نظر می‌رسد با توجه سال شروع (۱۳۸۱) طرح‌ها، برخی از آن‌ها در قالب پروژه‌های سایر برنامه‌ها بوده و به این برنامه انتقال یافته باشند؛ که چگونگی آن‌ها قابل بررسی خواهد بود. به علاوه سال خاتمه تمام طرح‌های ۱۳۸۸ است و همه آن‌ها وضعیت کاملاً مشابهی دارند. در ضمن همان‌طور که از عنوان طرح استنباط می‌شود، بجز امور تعمیراتی، بقیه امور مرتبط با تأمین تجهیزات و ماشین‌آلات است که ماهیت عمرانی نداشته و می‌باید در بودجه‌های جاری قرار گیرند. (تا رعایت تعاریف و اهداف طرح‌های عمرانی بشود. مگر آن‌که تجهیزات مرتبط با پروژه خاص عمرانی باشند که در این صورت اعتبار مورد نیاز می‌باید در قالب همان پروژه تأمین اعتبار شود).

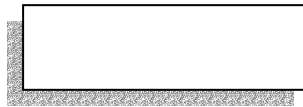

(

این برنامه نیز جدید است و در لایحه بودجه ۱۳۸۴ عنوان شده که به دلیل تغییرات صورت یافته در نظام بودجه‌ریزی مطرح شده است. طرح‌های عنوان شده در این برنامه عمدتاً مرتبط با سازمان میراث فرهنگی و گردشگری است که ذیلاً به آن پرداخته می‌شود.

تحت این نام طرحی در سال قبل وجود نداشته است، ولی به نظر می‌رسد، همان عنوان طرح «طرح‌های اشتغال‌زا» که در سال ۱۳۸۳ در ذیل برنامه «کمک‌های فنی و اعتباری» انجام می‌شده، باشد. مجری آن شرکت توسعه ایرانگردی و جهانگردی بوده است. سال خاتمه طرح ۱۳۸۵ بوده که به سال ۱۳۸۸ تغییر یافته، ضمن این‌که کل اعتبار مورد نیاز برای اتمام ۳۱ میلیارد ریال بوده که به ۵۰۰ میلیارد ریال افزایش یافته است. با توجه به عنوان طرح و از آن‌جا که این طرح ماهیت عمرانی ندارد، پیشنهاد می‌شود این طرح حذف و در قالب فعالیت‌های هزینه‌ای دستگاه اعتبارات تخصیص یابد.

در سال ۱۳۸۳ با این عنوان طرحی وجود نداشته، ولی از آن‌جا که سال شروع طرح ۱۳۷۵ عنوان شده، به نظر می‌رسد از «طرح‌های اشتغال‌زا» در برنامه «کمک‌های فنی و اعتباری» سال ۱۳۸۳ باشد که عنوان آن تغییر کرده است. ولی نیاز به توجه است که سال خاتمه ۱۳۸۵ بوده که به ۱۳۸۸ تغییر یافته. در هر حال عملکرد این طرح نیاز به توضیحات از سوی مسئولان دستگاه اجرایی دارد. زیرا مشارکت و کمک به بخش غیردولتی بدون ایجاد ضابطه روشن، همواره تأثیر مثبت نخواهد داشت.

(

نکته قابل توجه در زمینه طرح‌های این برنامه، تغییر دستگاه اجرایی از سازمان تربیت بدنی به «شرکت سهامی توسعه و نگهداری اماکن ورزشی» است که تا سال قبل بوده و کمک زیان خود را از منابع عمومی دریافت می‌کند. لذا اگر قرار است پروژه‌ای را اجرا کند، می‌باید از محل درآمدهای خود اقدام کرده، و طبق اساسنامه خود به توسعه ورزش کشور کمک کند. پس مناسب است این تغییر دستگاه مورد بررسی قرار گیرد.

این طرح در سال ۱۳۶۷ شروع و مقرر بوده در سال ۱۳۸۳ با مبلغ ۷۰ میلیارد ریال به اتمام برسد. ولی مجدداً برای سال ۱۳۸۴ آن ۷ میلیارد ریال اعتبار پیشنهاد گردیده است، علت تطویل طرح جدای از مطالعات اولیه، افزایش کارهایی از قبیل ایجاد ساختمان‌های خاص است.

این طرح در سال ۱۳۷۱ شروع شده ولی سال پایان از ۱۳۸۵ به ۱۳۸۸ تغییر کرده. کل مبلغ برای اتمام طرح از ۲۰۵ میلیارد ریال به ۳۷۵ میلیارد ریال افزایش یافته. مدت زمان اجرای طرح و عدم تحویل اکثر پروژه‌های مربوطه و نیز افزایش اعتبارات کل طرح نیاز به بررسی دارد.

این طرح در سال ۱۳۷۳ آغاز شده و مقرر بوده در طول برنامه دوم به اتمام برسد؛

ولی با توجه به منابع پیش‌بینی شده برای سال‌های بعد، به نظر می‌آید پیشرفت چندانی نداشته است. در این لایحه نیز مجدداً سال خاتمه طرح از ۱۳۸۵ به ۱۳۸۶ تغییر یافته و برآورد کل اعتبار آن از ۱۳۵ میلیارد ریال به ۱۴۳ میلیارد ریال افزایش یافته است. درخصوص اجرای این طرح نیز ضعیف عمل شده است.

این طرح در سال ۱۳۷۳ آغاز و مقرر بوده در سال ۱۳۸۳ پایان یابد، ولی به سال ۱۳۸۴ تغییر یافته. کل اعتبار طرح از ۲۰۶ میلیارد ریال به ۲۶۳ میلیارد ریال افزایش یافته است. پیشنهاد می‌شود تعداد پروژه‌ها در عنوان طرح ذکر شود تا عملکرد طرح قابل ارزیابی باشد و از ایجاد پروژه‌های جدید در طرح جلوگیری شود.

دستگاه اجرایی این طرح تا سال ۱۳۸۳ سازمان تربیت بدنی بوده که در لایحه ۱۳۸۴، اجرای طرح به شرکت سهامی توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور واگذار شده است. سال شروع و پایان طرح در لایحه تغییری نسبت به سال قبل ندارد. ولی کل اعتبار طرح از ۱۸ میلیارد ریال به ۲۱۶ میلیارد ریال افزایش یافته است.

درخصوص این طرح، چون عنوان کلی می‌باشد، پیشنهاد می‌شود تعداد پروژه‌ها مشخص و در طرح ذکر گردد. در ضمن برای اجرای پروژه‌های این طرح و همچنین طرح‌های مشابه در سایر فصول فرهنگی، نیاز است مقررات روشنی تدوین شود تا کمک‌های مردمی به طور واقعی عمل شوند.

با توجه به این‌که درآمدهای حاصل از اماکن ورزشی در اختیار شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی می‌باشد، می‌باید تعمیرات نیز توسط همان شرکت صورت

گیرد. اکنون که شرکت سودده گردیده می‌باید خود متکفل هزینه‌ها گردد. به علاوه سال شروع طرح ۱۳۶۷ بوده و سال خاتمه طرح از ۱۳۸۵ به ۱۳۸۸ تغییر یافته و مبلغ کل طرح نیز از ۲۱۵ میلیارد ریال به ۴۳۵ میلیارد ریال افزایش یافته است که قابل بررسی می‌باشد.

این طرح در سال ۱۳۷۴ شروع شده، ولی به دلیل اضافه شدن هر ساله پروژه‌های جدید به آن، در سال ۱۳۸۳ تحت عنوان «احداث ۱۹ استادیوم ورزشی ۱۵۰۰۰ نفری در مراکز استان‌های گیلان، مازندران، قم و ...» اجرا می‌شود. مجدداً این ۵ استادیوم در سال ۱۳۸۴ از طرح اخیرالذکر جدا شده و در لایحه بودجه پیشنهاد شده‌اند البته این عمل در جهت اتمام طرح در سال ۱۳۸۴ مورد تأیید می‌باشد.

مجری این طرح سازمان تربیت بدنی بوده است، به علاوه «مطالعه سالن ۶۰۰۰ نفری ساری» از انتهای عنوان طرح حذف شده و با عنوان طرح مستقل دیگری مطرح شده است (که متعاقباً به آن پرداخته خواهد شد). سال شروع طرح ۱۳۷۷ و سال پایانی ۱۳۸۴ بوده که به سال ۱۳۸۸ تغییر یافته. کل اعتبار طرح نیز ۵۷۸ میلیارد ریال بوده که به مبلغ ۶۵۲ میلیارد ریال افزایش یافته است. در مورد این طرح پیشنهاد می‌شود تعداد پروژه‌های احداثی و تکمیلی در عنوان ذکر گردد تا از افزایش هر ساله پروژه‌ها و تطویل طرح جلوگیری شود.

این طرح در سال ۱۳۸۳ وجود نداشته، ولی پروژه‌های آن از سال ۱۳۷۷ در قالب سایر طرح‌های سازمان تربیت بدنی اجرا می‌شده است. در این لایحه پروژه‌های

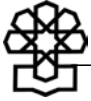

مذکور منتزع و به صورت طرح مستقل پیشنهاد گردیده‌اند، که مورد تأیید می‌باشد. ولی لازم است از سال پایان کاسته شود تا به بهره‌برداری برسند.

این طرح در سال ۱۳۸۳ وجود نداشته است و به نظر می‌رسد که پروژه‌های آن از سایر طرح‌های منتزع و تحت عنوان طرح فوق به اجرا در آمده‌اند. در این صورت لازم است که موضوع بررسی شود و به منظور تسریع در اتمام طرح از اجرای موارد جدید، تا تکمیل طرح‌های نیمه تمام جلوگیری شود. در ضمن پیشنهاد می‌شود این طرح از عنوان ملی خارج و در جهت تسریع در کار به طرح استانی تغییر یابد.

این طرح در سال ۱۳۸۳ وجود نداشته است، ولی سال شروع آن ۱۳۷۷ ذکر شده که نیاز به بررسی دارد. ضمن این‌که با توجه به عنوان طرح، ماهیت استانی داشته و پیشنهاد می‌شود به طرح استانی تبدیل شود.

عبارت «توسعه» در سال ۱۳۸۴ به عنوان طرح اضافه شده و قبلاً نبوده است. این امر باعث می‌شود افزایش کار صورت گیرد و همانند برخی دیگر از طرح‌ها، زمان بهره‌برداری آن به طول انجامد. سال خاتمه نیز از ۱۳۸۴ به ۱۳۸۵ تغییر کرده و کل مبلغ طرح از ۶۹ میلیون ریال به ۱۲۴ میلیارد ریال افزایش یافته است که با توجه به کل مبلغ هزینه شده در قبل نیاز به بررسی دارد.

سال خاتمه طرح از ۱۳۸۴ به ۱۳۸۶ تغییر یافته و کل مبلغ از ۹۴ میلیارد ریال به ۱۷۶ میلیارد ریال افزایش داده شده است. پیشنهاد می‌شود تعداد پروژه‌های طرح در عنوان ذکر شود.

سال خاتمه از ۱۳۸۴ به سال ۱۳۸۸ تغییر یافته و در نتیجه کل مبلغ طرح برای خاتمه از ۲۶ میلیارد ریال به ۱۰۸ میلیارد ریال افزایش پیدا کرده که با در نظر داشتن افزایش بالای این رقم، موضوع قابل بررسی است. ضمن این‌که چون طرح مربوط به تعمیرات و تجهیز است، تطویل و افزایش دوران اجرا قابل بررسی خواهد بود.

این طرح در سال ۱۳۸۳ با مبلغ ۱۵ میلیارد ریال شروع شده و مقرر بوده در سال ۱۳۸۴ با کل مبلغ ۳۰ میلیارد ریال به اتمام برسد. ولی در لایحه سال ۱۳۸۴ سال خاتمه به ۱۳۸۵ و کل مبلغ اجرا به ۹۰ میلیارد ریال تغییر کرده است که جای تأمل دارد. زیرا با توجه به این‌که سال ۱۳۸۳ شروع شده است می‌باید برآوردها واقعی صورت می‌گرفته است.

این طرح در سال ۱۳۸۳ در قانون نبوده ولی سال شروع آن ۷۷ اعلام شده، احتمالاً از جمله طرح‌هایی است که با کمک‌های استان به اجرا در آمده و مناسب است در خصوص آن پرسش شود.

تعداد ۱۴ پروژه با عنوان شهرهای مختلف و در قالب طرح‌های مستقل در لایحه ۱۳۸۴ مطرح شده، این طرح‌ها پروژه‌های یک طرح واحد، تحت عنوان «احداث ۱۹ استادیوم ورزشی ۱۵ هزار نفری در ...» بوده‌اند. که ۵ پروژه آن به شرحی که گذشت در قالب یک طرح مستقل پیشنهاد گردیده و برای بقیه پروژه‌ها، طرح‌های مستقلی پیشنهاد شده است. دستگاه اجرایی آن نیز شرکت سهامی توسعه و نگهداری اماکن ورزشی شده است. در این زمینه مناسب است کلیه این طرح‌ها به استان‌های ذی‌ربط واگذار شوند تا با توجه به نیاز استان و نظارت بیشتر، در مدت زمان کوتاه‌تری اجرا شوند و سریع‌تر به بهره‌برداری برسند.

این طرح در سال جاری پیشنهاد شده و در سال ۱۳۸۳ صرفاً مطالعات آن در قالب یک طرح اعتبار منظور بوده است. لذا این طرح جدید محسوب می‌شود و با توجه به سال پایان آن که ۱۳۸۸ است، و نیز با توجه به جمعیت شهر زنجان و زمین‌های فوتبالی موجود و تأسیسات ورزشی مناسبی که در این شهر ایجاد شده (شامل استخر سرپوشیده، سالن ۶ هزار نفره و غیره) این طرح نیاز به بررسی بیشتری دارد.

(

طرح مذکور از سال ۱۳۷۷ به اجرا درآمده و مقرر بوده در سال ۱۳۸۴ خاتمه یابد، ولی در این لایحه به سال ۱۳۸۵ تغییر یافته و کل مبلغ طرح نیز از ۱۰۰ میلیارد ریال به ۱۴۷ میلیارد ریال افزایش پیدا کرده است، مناسب است نام پروژه‌ها به‌عنوان طرح اضافه شود.

کل اعتبار این طرح از ۲۶ میلیارد ریال به ۴۹ میلیارد ریال افزایش یافته است و سال خاتمه طرح از ۱۳۸۳ به ۱۳۸۴ تغییر داده شده است. مناسب است تعداد پروژه‌های آن در طرح درج شود.

(

این برنامه در سال ۱۳۸۳ وجود نداشته و به دلیل تغییر در نظام بودجه‌ریزی ایجاد شده است. تمامی طرح‌های آن (۴ مورد طرح) نیز در جهت تعمیر و تأمین تجهیزات و ماشین‌آلات است که بجز موضوع تعمیر اماکن ورزشی، تأمین تجهیزات و ماشین‌آلات ماهیت جاری داشته و می‌باید اعتبارات مربوطه در بودجه هزینه‌ای دستگاه‌ها ملاحظه شوند. مگر این‌که تجهیز و تأمین ماشین‌آلات پروژه‌های عمرانی مورد نظر باشد که در این صورت می‌باید از محل اعتبار همان پروژه انجام پذیرد. لذا پیشنهاد می‌شود، این طرح‌ها صرفاً به‌عنوان طرح «تعمیر و مرمت» به اجرا درآیند.

(

این برنامه نیز جدید بوده و به دلیل تغییر در بودجه‌ریزی است، در قالب این برنامه یک طرح عمرانی در لایحه سال ۱۳۸۴ پیشنهاد شده است که به شرح زیر است:

این طرح‌ها در سال ۱۳۸۳ در قانون بودجه وجود نداشته است. ولی در واقع این طرح همان طرح «کمک به ساخت و تکمیل و تجهیز اماکن ورزشی خصوصی» است که در سال ۱۳۷۴ آغاز شده است. علت وجودی این طرح کمک به راه‌اندازی و تجهیز باشگاه‌های خصوصی بوده که در قالب دستورالعملی در موافقت‌نامه مبادله شده با سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، تا سقف معینی وام بلاعوض به آن‌ها داده می‌شده

است، و در مقابل آن‌ها ملزم به خدمات‌رسانی ورزشی به‌صورت مجانی به نهادهای ورزشی دولتی از قبیل مدارس و غیره می‌شدند. ولی در عمل گزارش عملکردی از اجرای این طرح ارائه نشده است. به علاوه ادامه این طرح و مبلغ کمک در حدی نیست که امکان ساخت ورزشگاه وجود داشته باشد.

ضمن این‌که اگر قرار است تسهیلاتی در اختیار بخش خصوصی قرار گیرد، می‌باید مطابق ضابطه‌ای خاص، از طریق سیستم بانکی، با تضمین مشخص و در حد کافی انجام پذیرد. در غیر این صورت شائبه آن وجود خواهد داشت که (با توجه به محدودیت باشگاه‌هایی که در واقع، باشگاه نیستند، بلکه صرفاً مکان‌های ورزشی کوچک می‌باشند که در حد ضرورت کمک بلاعوض به آن‌ها داده شده است) صرفاً تعدادی محدود از باشگاه‌ها برای چندین بار از این کمک‌ها بهره‌مند شوند

:

درباره لایحه بودجه سال ۱۳۸۴ کل کشور (۱۴) آشنایی با اعتبارات طرح‌های
تملك دارایی‌های سرمایه‌ای (عمرانی) بخش فرهنگی

: مطالعات فرهنگی

: لیلا زرشکن

: ابوالفضل خورشیدی

: دفتر مطالعات فرهنگی

: پرند فیاضی

:

: بودجه فرهنگی (Cultural Budget)

:

۱. لایحه بودجه سال ۱۳۸۴.

۲. قانون بودجه سال ۱۳۸۳.